Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმის საფუძვლები

ჯეკ ელტისის ორიგინალური ნაწერები

ყოფილი თეთრი ავსტრალია/ნაციონალ-სოციალისტური ქსელი ახალი სამხრეთ უელსის შტატი ლიდერი

ნაციონალ-სოციალიზმისა და ჩვენი ხალხის წინსვლის სამსახურში

Machine Translated by Google

შინაარსი

ნაციონალ-სოციალიზმის ახსნა ერთ ან ნაკლებ გვერდზე 1

ნაციონალიზმის ახსნა ნაციონალ- სოციალიზმში.................. 2

„სოციალიზმის“ ახსნა ნაციონალ-სოციალიზმის ფარგლებში - რით განსხვავდება ის მარქსისტული სოციალიზმისგან... 3

ბუნებრივი სამართალი... 4

კლასობრივი ერთიანობა კლასობრივი დაყოფის წინააღმდეგ 5

რატომ უარყოფს ნაციონალ-სოციალიზმი კაპიტალიზმს.. 6

ვახშამი... 7

ფინანსური სპეკულაცია.. 8

პროფკავშირის საკითხი... 9

ლიდერობა, როგორც რასისადმი მსახურება 10

სახელმწიფო ემსახურება რასას... 11

ეკონომიკური ავტოკრატია: ერის თვითკმარობა 12

ოჯახი ერის საყრდენი ბლოკია 13

მარადიული ამაღლება: მომავალი ადამიანი.. 14

წინსვლის გზა: ნაციონალ-სოციალიზმი ავსტრალიასა და მსოფლიოში 15

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმის ახსნა ერთ ან ნაკლებ გვერდზე

ნაციონალ-სოციალიზმი ფუნდამენტური ჭეშმარიტების პოლიტიკური გამოვლინებაა: სისხლი ბედისწერაა. ნამდვილი ერი არ არის იდეა, ბაზარი ან შემთხვევითი ინდივიდების ერთობლიობა. ეს არის ცოცხალი რასობრივი საზოგადოება, ხალხი, რომელსაც საერთო წინაპრები, ისტორია, კულტურა და საერთო მომავალი აერთიანებს. ეს სისხლი ჩვენი იდენტობის, შემოქმედებითობისა და ძალის წყაროა.

ნაციონალ-სოციალიზმში „ნაციონალური“ ნიშნავს, რომ ჩვენ ვადასტურებთ რასობრივ სუვერენიტეტს. ჩვენი სამშობლო მხოლოდ ჩვენს ხალხს ეკუთვნის. ჩვენ უარვყოფთ სამოქალაქო ნაციონალიზმს და მულტიკულტურალიზმს, რომელიც მასობრივი იმიგრაციის გზით წყვეტს ერის სისხლისმიერ კავშირებს და ცრუდ ვამტკიცებთ, რომ გარეშე პირები ოდესმე შეიძლება გახდნენ ჩვენი სახის ნაწილი. ერისადმი ერთგულება იწყება ჩვენივე სისხლისადმი ერთგულებით.

„სოციალიზმი“ ნიშნავს, რომ ყველა გადაწყვეტილება კულტურაში, ეკონომიკაში, სამართალსა და ყოველდღიურ ცხოვრებაში... უნდა ემსახურებოდეს კოლექტიურ ინტერესებსა და რასის, როგორც მთლიანობის, წინსვლას. ის რადიკალურად განსხვავდება მარქსისტული სოციალიზმისგან, რომელიც კლასობრივ ომს აღვივებს და ცრუ თანასწორობას მისდევს. ის ასევე უარყოფს კაპიტალიზმს, რომელიც მოგებისა და ფულის თაყვანისცემას ხალხის კეთილდღეობაზე მაღლა აყენებს.

ნაციონალ-სოციალიზმი, სამაგიეროდ, რასობრივ საზოგადოებაში სრულ კლასობრივ ერთიანობას მოითხოვს . მუშები და დამსაქმებლები, მდიდრები და ღარიბები, სისხლით არიან დაკავშირებულნი და არასდროს არიან მტრები. ეკონომიკა, სახელმწიფო და ყველა ინსტიტუტი ხალხის სამსახურში არსებობს. კერძო საკუთრება და თავისუფალი მეწარმეობა პატივსაცემია მანამ, სანამ ისინი რასის სარგებელს მოაქვს.

სახელმწიფო იცავს ჩვენს საზღვრებს, აძლიერებს ოჯახებს, ცდილობს ეკონომიკურ თვითკმარობას (ავტარკიას) და აღმოფხვრის ნებისმიერ ძალას, რომელიც ცდილობს ჩვენი ხალხის დაყოფას ან დასუსტებას. ლიდერობა ჩვენი რასის საუკეთესო წარმომადგენლებისგან მოდის, ხასიათით, ნებისყოფითა და ერთგულებით ყველაზე ძლიერებისგან და ისინი სრულ პასუხისმგებლობას აკისრებენ ერის წარმატებასა თუ წარუმატებლობაზე.

მთელი სისტემა ბუნებრივ კანონზეა დაფუძნებული : ძალა ჭარბობს, იერარქია ბუნებრივია და ქმედითი ადამიანები აღზევდებიან მთლიანობის წინსვლისთვის.

ნაციონალ-სოციალიზმი ასევე მოითხოვს ჩვენი ხალხის მარადიულ აღმავლობას , თითოეული თაობა უნდა იყოს უფრო ძლიერი, ბრძენი და ქმედითი, ვიდრე წინა. ოჯახი არის წმინდა საფუძველი, სადაც ეს მომავალი იბადება და ყალიბდება.

ნაციონალ-სოციალიზმი რასას ყველაფერზე მაღლა აყენებს და მოითხოვს დისციპლინას, ერთიანობას და ხალხის სამსახურს, რათა ჩვენმა ხალხმა შეძლოს გაძლება, აყვავება და არსებობის უფრო მაღალ ფორმებს მიაღწიოს.

Machine Translated by Google

ნაციონალიზმის ახსნა ნაციონალ-სოციალიზმში

ნაციონალიზმი ნაციონალურ სოციალიზმში ნიშნავს, რომ ერი რასობრივი საზოგადოებაა. ჩვენ ვართ ხალხი, რომელიც დაკავშირებულია საერთო სისხლით, წარმომავლობით, ისტორიითა და მომავლის ბედით.

ეს შეესაბამება სიტყვა „ერის“ ეტიმოლოგიას, რომელიც წარმოიშვა ლათინური სიტყვიდან „natio“, რაც რასას, ტომს ან ხალხს ნიშნავს.

ნამდვილი ერი არ არის უბრალოდ იდეა, რომელსაც ნებისმიერს შეუძლია შეუერთდეს. ეს არის იმ რასის ხალხის ბუნებრივი გამოხატულება, რომლებიც თაობების განმავლობაში ცხოვრობდნენ, შრომობდნენ და იცავდნენ ერთსა და იმავე მიწას.

NS ადასტურებს, რომ ჩვენი ხალხი რასობრივი კოლექტივია და რომ ჩვენ უნდა გვქონდეს რასობრივი სუვერენიტეტი ჩვენს მიწებზე, რომელსაც მართავენ და ხელმძღვანელობენ ჩვენივე ხალხის საუკეთესო წევრები.

ეს სისხლი ჩვენი იდენტობის, კულტურის, სიძლიერისა და არსებობის უფლების საფუძველია. ყველაფერი, რაც ჩვენ ვართ, ჩვენი სისხლიდან მომდინარეობს. ერისადმი ერთგულება ჩვენი სისხლისადმი ერთგულებით იწყება.

ჩვენ უარვყოფთ ლიბერალურ „სამოქალაქო ნაციონალიზმს“, რომელიც მასობრივი იმიგრაციისა და მულტიკულტურალიზმის გზით წყვეტს სისხლისმიერ კავშირებს და ცდილობს დაგვარწმუნოს, რომ უცხოელი ოდესმე შეიძლება იყოს ჩვენი სახის.

სისხლის გარეშე ერი ქვიშაზე ნაგები სახლია, რომელიც დროთა განმავლობაში იშლება და ინგრევა. ეროვნული უმცირესობა მოითხოვს, რომ უპირველეს ყოვლისა დავიცვათ და წინ წავწიოთ ჩვენი სისხლი. როდესაც სისხლი ფესვგადგმული და გაერთიანებულია, ერი ძლებს და აყვავდება.

როგორც ადოლფ ჰიტლერმა თქვა: „ყველაზე ძვირფასი, რაც გაქვს, შენივე ხალხია“.

ჩვენი რასა არის ცოცხალი საფუძველი იმისა, თუ რა ვართ და რა გავხდებით და უპირველეს ყოვლისა, ის უნდა იყოს დაცული.

Machine Translated by Google

„სოციალიზმის“ ახსნა ნაციონალ-სოციალიზმის ფარგლებში - რით განსხვავდება ის მარქსისტული სოციალიზმისგან.

ნაციონალ-სოციალიზმის სოციალიზმი ნიშნავს, რომ ყველა გადაწყვეტილება ან ქმედება რასის (და შესაბამისად, ერის) კოლექტიური ინტერესებიდან გამომდინარეობს.

ჩვენ რასობრივი ჯგუფი ვართ და ისეთი გადაწყვეტილებები უნდა მივიღოთ, რომლებიც მთლიანად ჩვენი რასის სარგებელს მოუტანს და წინ წაწევს. ეს ეთოსი კულტურულად, სამართლებრივად და პოლიტიკურადაც კი მთავრობიდან მომდინარეობს.

თითოეულ ინდივიდს აკისრია პასუხისმგებლობა, გააკეთოს პროსოციალური არჩევანი და ქმედებები, რომლებიც აამაღლებს ჩვენს რასას ყოველდღიური ცხოვრების განმავლობაში.

ბიზნესმა და ინდუსტრიამ თავიანთ საქმიანობაში რასის ინტერესებიდან გამომდინარე უნდა იმოქმედონ, ანუ არ უნდა მოწამლონ ჩვენი ხალხი, არ უნდა ჩაატარონ არაეთიკური ინდუსტრიები, რომლებიც ზიანს აყენებენ ან აზიანებენ ჩვენს რასას.

მთავრობამ პოლიტიკა ყოველთვის ორმაგი პერსპექტივიდან უნდა შეაფასოს და გაატაროს: რაღაც კარგია რასისთვის თუ ცუდი? ეს ჩვენს, როგორც კოლექტიურ ხალხს, წინსვლას უწყობს ხელს თუ უკან გვაბრუნებს?

ჰიტლერისეულ სოციალიზმს არაფერი აქვს საერთო მარქსისტულ-სოციალისტურ პრაქტიკასთან, რომელიც გულისხმობს ინდივიდებისგან კერძო საკუთრების ჩამორთმევას, არც მუშების აჯანყებას ინდუსტრიისა და მიწის მესაკუთრეთა წინააღმდეგ და არც ფანტაზიურ ეგალიტარულ საზოგადოებას, სადაც „ყველა თანასწორია“.

ნაციონალ-სოციალიზმი პატივს სცემს ინდივიდს, რადგან იცის, რომ რასობრივი გენიალურობა და შემოქმედებითობა ინდივიდის სახით ვლინდება - ჩვენი სისხლის კოლექტიური ტბორიდან ამოდის.

თავისუფალი ბაზარი პატივს სცემს და მისი აყვავების უფლება არსებობს, თუ ინდუსტრიები დადებითად არიან განწყობილნი რასის (და შესაბამისად, ერის) მიმართ.

ყველაფერი ჩვენი ხალხის გამხნევებისკენ უნდა იყოს მიმართული.

Machine Translated by Google

ბუნებრივი სამართალი

ბუნებრივი კანონი არის თავად ბუნების მარადიული, უცვლელი კანონი, პრინციპები, რომლებიც მართავს მთელ ცხოვრებას, როდესაც ის თავისუფალია ტყუილისგან, დამახინჯებისგან, იდეოლოგიისა თუ ძირგამომთხრელი აზროვნებისგან.

ბუნებრივი კანონი აცხადებს, რომ ძალა სჭარბობს სისუსტეს, უნარიანი აჭარბებს უუნარობას და იერარქია ყველა ცოცხალი სისტემის თანდაყოლილია.
იერარქია ყველა არსების ბუნებრივი წესრიგია. ძლიერი ლიდერობს, შესაფერისი გადარჩება, ნიჭიერი ქმნის და რასა ამ ბუნებრივი გადარჩევის გზით წინ მიიწევს.

ბუნებაში ყველა ორგანიზმი გამუდმებით იბრძვის გადარჩენისა და გამრავლებისთვის.
ბუნება არ აჯილდოებს თანასწორობას, ის აჯილდოებს უნარს, ძალისხმევასა და ადაპტაციას. რასა, რომელიც ამ კანონებს არ არღვევს, სუსტდება და კვდება.

ნაციონალ-სოციალიზმი ადასტურებს ბუნებრივ კანონს, როგორც ყველა ჭეშმარიტი წესრიგის საფუძველს.
ჩვენ არ ვიგონებთ ამ პრინციპებს. ჩვენ გვესმის და ვემორჩილებით მათ.

ჩვენი ხალხი იგივე ბუნებრივ კანონებს ექვემდებარება, როგორც ყველა სხვა ცოცხალი არსება: ძლიერები სუსტებს წარმართავენ, შესაფერისები მრავლდებიან, ქმედითები კი ლიდერობენ. ეს სისასტიკე არ არის; ეს თავად ცხოვრების წესია. როდესაც ბუნების კანონს ვემორჩილებით, ჩვენი რასა უფრო ძლიერი და ჯანმრთელი ხდება.

ჩვენ უარვყოფთ ლიბერალიზმს, რომელიც ხელოვნურ თანასწორობას აიძულებს იქ, სადაც ის არ არსებობს და სჯის ძლიერს სისუსტის დასახმარებლად.

ამჟამად ჩვენ ისეთ სისტემაში ვართ, რომელიც ბუნების სრულ ინვერსიებს განასახიერებს. ლიბერალიზმის ბოლო ეტაპები ცდილობს დაამტკიცოს, რომ მამაკაცი შეიძლება ქალი იყოს. ჩვენს პოლიტიკოსებში ვხედავთ, რომ ჩვენ „გვმართავენ" სისუსტისა და სიმხდალის წარმომადგენლები.

ეს სისტემა არამდგრადი და ბუნების საწინააღმდეგოა. ბუნების წინააღმდეგ აჯანყება შეუძლებელია, რადგან ბუნება საბოლოოდ აჯანყებას ასწორებს.

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმის მარქსიზმისგან განსხვავების კიდევ ერთი გზაა კლასობრივი ერთიანობისა და კლასობრივი დაყოფის წინაპირობა .

ნაციონალ-სოციალიზმი საზოგადოებაში კლასობრივი ერთიანობისკენ მოუწოდებს. კლასებში ცუდი არაფერია. ყოველთვის იქნებიან მდიდარი კაცები, საშუალო კლასი, არისტოკრატები და ა.შ. საზოგადოებაში კლასები გარდაუვალია და ბუნებრივი წესრიგის შედეგია.

ისინი, ვინც ყველაზე მეტად შრომობენ და ფლობენ ბუნებრივ ნიჭს, ინტელექტსა და შესაძლებლობებს, ჩვენი რასის საუკეთესო წარმომადგენლები, უნდა აღწევდნენ უმაღლეს საფეხურებზე ჯანსაღ, დამსახურებაზე დაფუძნებულ საზოგადოებაში.

კლასების ერთიანი გზით ჰარმონიზაცია, საერთო სისხლით შეკავშირება, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია, რადგან ჩვენ ყველანი ერთი და იგივე ხალხი (რასა) ვართ და ერთმანეთთან ომი ერისთვის დამანგრეველია.

ჩვენ ყველანი გაერთიანებულები უნდა ვიყოთ და მუდმივად ვიმუშაოთ საერთო მიზნისკენ, რაც ჩვენი ხალხის, როგორც რასობრივი კოლექტივის, წინსვლაა.

მარქსიზმი განზრახ ცდილობს წაახალისოს ის, რასაც ისინი „კლასობრივ ომს“ უწოდებენ, რაც გამიჯვნელია, მთლიანად აპირისპირებს რასას ერთმანეთის წინააღმდეგ და ძირს უთხრის ერის ერთიანობასა და ერთიანობას.

გაყოფილი სახლი ვერ გაძლებს. ნაციონალ-სოციალიზმის დროს რასობრივი ერთიანობის დარღვევის ნებისმიერი მცდელობა, როგორიცაა მარქსისტული კლასობრივი დაყოფა, სამართლიანად ერის დივერსიად ითვლება.

Machine Translated by Google

რატომ უარყოფს ნაციონალ-სოციალიზმი კაპიტალიზმს

კაპიტალიზმი ყველაფერზე მეტად ფულის თაყვანისცემაა. ეს რასის, ჩვენი ჯანმრთელობისა და მომავლის ხარჯზე ხდება.

ნაციონალ-სოციალიზმის დროს, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ეკონომიკა ხალხის სამსახურში ყოფნისთვის არსებობს და არა პირიქით. სიმდიდრე, წარმოება და ვაჭრობა რასობრივი კოლექტივის წინსვლას უნდა უწყობდეს ხელს. ნებისმიერი ეკონომიკური სისტემა, რომელიც მოგებას ხალხის კეთილდღეობაზე მაღლა აყენებს, ჩვენი არსებობის მტრულად განწყობილია.

კაპიტალიზმი ადამიანებს საქონლად და ერებს ბაზრებად მიიჩნევს, რომლებიც ორივე მათგანი ექსპლუატაციისთვის მზა და ხელმისაწვდომ ადამიანად ითვლება. ის მოითხოვს დაუსრულებელ ზრდას, იაფი მუშახელისთვის ღია საზღვრებს და იწვევს უცხოელების იმპორტს ხელფასების შესამცირებლად და ცხოვრების დონის დასაწევად. ის მიწას სპეკულაციურ აქტივებად აქცევს, რის გამოც ჩვენივე ხალხი სახლებიდან და ოჯახებიდან აძევებს. ის აჯილდოებს უძირო საერთაშორისო ფინანსებს, ამავდროულად ამცირებს ქვეყნის სიძლიერეს. ერი.

როდესაც ფული უმაღლეს მიზნად იქცევა, რბოლა ხარჯვადი ხდება.
კაპიტალისტებისთვის ყველაფერი დანარჩენი მეორეხარისხოვანია მეტი ფულის გამომუშავებასთან შედარებით.

კაპიტალიზმი თავისუფლებას გვპირდება, მაგრამ ვალის მონობასა და დემოგრაფიულ ჩანაცვლებას გვაიძულებს. ეს არის დაუსრულებელი მოხმარების სისტემა ჩვენი რასის მომავლის ფასად. ნაციონალ-სოციალიზმი რასას მაღლა აყენებს.
ფული.

ერი, რომელიც სისხლის ნაცვლად ოქროს სცემდა თაყვანს, მოკვდება.

Machine Translated by Google

ვახშამი

ვახშამი არის ფულის პროცენტით სესხის გაცემის პრაქტიკა, განსაკუთრებით გადაჭარბებული განაკვეთებით, ისე, რომ კრედიტორი მოგებას იღებს მსესხებლის შრომიდან, თავად პროდუქტიული სამუშაოს შეტანის გარეშე.

ნაციონალ-სოციალიზმი უარყოფს მევახშეობას, როგორც ფუნდამენტურად პარაზიტულ და შხამიან ძალას. ის საშუალებას აძლევს არაპროდუქტიულებს გამდიდრდნენ პროდუქტიული ადამიანების შრომის ხარჯზე, ფულს კი იარაღად აქცევს, რომელიც ხალხისგან სიმდიდრეს იღებს, მათი მომსახურების ნაცვლად.

ვალის აღებისას ვალი მონობის ფორმად იქცევა. მსესხებელს უსასრულოდ უწევს შრომა მხოლოდ პროცენტის გადასახდელად, ხოლო კრედიტორი არაფერს რისკავს და უსასრულო შემოსავალს იღებს. ეს ბუნების კანონს არღვევს: ძლიერები და პროდუქტიულები იწურებიან არაპროდუქტიულების გასამდიდრებლად. ეს ქმნის ფინანსური სპეკულანტების კლასს, რომლებიც ერებს ვალების მეშვეობით აკონტროლებენ და არა პატიოსანი წარმოებით ან მომსახურებით.
რასა.

ვალის აღებაც ბუნებით იზრდება. რაც უფრო დიდია ვალი, მით უფრო იზრდება და იზრდება პროცენტი, რაც საბოლოოდ ერის თვითშესრულებად სასიკვდილო განაჩენად იქცევა, რადგან ვალი მუდმივად იზრდება.

ლიბერალურ-კაპიტალისტური სისტემის სასიცოცხლო ძალა მევახშეობაა. ცენტრალური ბანკები არაფრისგან ბეჭდავენ ფულს, ინფლაციის გზით აუფასურებენ ვალუტას და ახალგაზრდებსა და მომავალ თაობებს გადაუხდელი ვალით აწვებიან, მაშინ როცა იგივე ფინანსური კლასი ყველა ტრანზაქციიდან მოგებას იღებს. ეს არის ეკონომიკური ომი ხალხის წინააღმდეგ.

ამის საპირისპიროდ, ნაციონალ-სოციალიზმი მოითხოვს, რომ ფული და კრედიტი ემსახურებოდეს რასასა და ერს. ნაციონალ-სოციალიზმის დროს საბანკო სისტემა სახელმწიფოსა და რასას ემორჩილება.

სესხებზე პროცენტი მკაცრად შეზღუდულია ან ჩანაცვლებულია სისტემებით, რომლებიც აჯილდოებენ რეალური ღირებულების შექმნას და არა პარაზიტულ მოპოვებას. გერმანულმა NSDAP-მა ეს აჩვენა საერთაშორისო ფინანსების ძალაუფლების გატეხვით და კრედიტების ეროვნული აღორძინებისა და ავტოკარდიისკენ მიმართვით.

ნაციონალ-სოციალიზმი ომს უცხადებს ამ პარაზიტული სესხების სისტემას. ჩვენ უარვყოფთ მევახშეობის შხამს და ვცვლით მას ისეთი ეკონომიკით, რომელიც ჩვენი ხალხის მარადიულ წინსვლას ემსახურება.

ვახშამი სხვა სახელით ქურდობაა. ჩვენ მას გავაუქმებთ.

Machine Translated by Google

ფინანსური სპეკულაცია

სპეკულაცია არის აქტივების, როგორიცაა აქციები, მიწა, საცხოვრებელი და საქონელი, შეძენის პრაქტიკა არა პროდუქტიული წარმოებისთვის ან გამოყენებისთვის, არამედ მხოლოდ იმისთვის, რომ მოგვიანებით უფრო მაღალ ფასად გაყიდონ დაუმსახურებელი მოგების მისაღებად.

ეს პროცესი არანაირ წვლილს არ შეაქვს ერის წინსვლასა და განვითარებაში და არცერთი პროდუქტი ან მომსახურება არ იქმნება ან არ იწარმოება.

ნაციონალ-სოციალიზმი უარყოფს სპეკულაციას, როგორც შხამიან, პარაზიტულ ძალას, რომელიც ანადგურებს ჯანსაღ ეკონომიკას და ზიანს აყენებს რასას.

ქარხნების აშენების, საკვების მოყვანის ან ოჯახებისთვის საცხოვრებლით უზრუნველყოფის ნაცვლად, კაპიტალი სწრაფ ფინანსურ მოგებას მისდევს. სპეკულანტი მცირე რისკზე მიდის და რეალურ სამუშაოს არ ასრულებს, მაგრამ უზარმაზარ სიმდიდრეს იღებს აჟიოტაჟით, შიშით ან ბაზრის მანიპულაციებით გამოწვეული ფასების რყევებიდან. სპეკულაცია ასევე ცვლის ბუნებრივ კანონს: ის აჯილდოებს ცბიერ პარაზიტს მათ ნაცვლად, ვინც შექმნა.

საბინაო სპეკულაცია დღეს ავსტრალიაში კიდევ უფრო დამანგრეველია. ინვესტორები სახლებს მოგების მისაღებად გასაყიდ აქტივებად მიიჩნევენ, რაც ფასებს ახალგაზრდა თეთრკანიანი ოჯახების შესაძლებლობების მიღმა აყენებს. ეს აჭიანურებს ქორწინებას, ამცირებს შობადობას და ჩვენს ხალხს უზარმაზარ, მთელი ცხოვრების მანძილზე ვალების ან ქირის ჩავარდნას აიძულებს, რაც დემოგრაფიულ თვითმკვლელობას იწვევს.

მიწა და საცხოვრებელი რასას უნდა ემსახურებოდეს, როგორც ოჯახების სტაბილური სახლები და არა როგორც სპეკულაციური სიმდიდრის მოპოვება.

გერმანიის ნაცისტთა სახალხო-დემოკრატიული პარტია (NSDAP) მოითხოვდა მიწით სპეკულაციისა და დაუმსახურებელი შემოსავლის სხვა ფორმების გაუქმებას. NSDAP მკაცრად არეგულირებდა საფონდო ბირჟებს, ზღუდავდა სპეკულაციურ ვაჭრობას და კაპიტალს მიმართავდა პროდუქტიული ავტოკარდიისა და გადაიარაღებისკენ. მათ ესმოდათ, რომ სპეკულაცია არღვევდა ერს და ამდიდრებდა უძირო ფინანსებს ხალხის ხარჯზე.

ნაციონალ-სოციალიზმი მოითხოვს, რომ ყველა ეკონომიკური საქმიანობა რასობრივ საზოგადოებას ემსახურებოდეს. აქტივები პროდუქტიულად უნდა იქნას გამოყენებული ოჯახების საცხოვრებლად, სამშენებლო ინდუსტრიისთვის ან საკვებისა და ენერგიის უზრუნველსაყოფად და არა ფინანსური მოგების მიზნით.

ჩვენ უარვყოფთ ამ დაუმსახურებელი სიმდიდრის სისტემას. საცხოვრებელი და მიწა განკუთვნილია ცხოვრებისა და რასის აღსადგენად და არა მოგების მიზნით გადასაცემად. ინვესტიციები ერს უნდა ემსახურებოდეს პროდუქტიულ ინდუსტრიაში ინვესტირებით.

ნაციონალ-სოციალიზმის დროს ჩვენ ავკრძალავდით სპეკულაციას და კაპიტალს ჩვენი ხალხის მარადიული წინსვლისკენ მივმართავდით.

Machine Translated by Google

პროფკავშირის საკითხი

პროფკავშირები არის მუშაკთა ორგანიზაციები, რომლებიც კოლექტიურად აწარმოებენ მოლაპარაკებებს დამსაქმებლებთან ხელფასებზე, პირობებსა და დავებზე გაფიცვების, შრომის შენელებისა და საწარმოო აქციების მეშვეობით.

ნაციონალ-სოციალიზმი უარყოფს პროფკავშირებს, როგორც ისინი ლიბერალური და მარქსისტული გაგებით არსებობენ. ისინი ფუნდამენტურად კომუნისტური ინსტიტუტებია, რომლებიც შექმნილია საზოგადოების დესტაბილიზაციისთვის კლასობრივი ომის ინსტიტუციონალიზაციის გზით.

პროფკავშირები ერს მტრულ ბანაკებად ყოფენ. მუშები დამსაქმებლებს უპირისპირდებიან. პროფკავშირები ხელს უწყობენ უკმაყოფილებას, საბოტაჟს და არეულობას, რაც რასობრივ საზოგადოებას კი არა, საერთაშორისო დივერსიულ ძალებს ემსახურება.

მათი გაფიცვები აფერხებს წარმოებას, ზიანს აყენებს რასას და ხელს უწყობს მარქსისტული მიზნების მიღწევას, რომლებიც ერის დასუსტებას ისახავს მიზნად, რათა საბოლოოდ კომუნისტები ხელში ჩაიგდონ ხელისუფლებაში.

ნაციონალ-სოციალიზმი ამტკიცებს, რომ შრომა უნდა იყოს წარმოდგენილი, მაგრამ სახელმწიფო ორგანოს მიერ. მუშები და დამსაქმებლები ერთი სისხლის წარმომადგენლები არიან და არასდროს არიან მტრები.

გერმანიის შრომის ფრონტმა (DAF) გამყოფი პროფკავშირები ერთიანი სახელმწიფოებრივი მართვით ჩაანაცვლა, რომელიც კლასობრივ კონფლიქტს აღმოფხვრიდა, ყველა მშრომელი გერმანელი გააერთიანებდა და ძალისხმევას საერთო ეროვნული მიზნებისკენ მიმართავდა.

DAF უზრუნველყოფდა სოციალურ დახმარებას, განათლებას (როგორც დამსაქმებლებისთვის, ასევე დასაქმებულებისთვის), „ძალა სიხარულის მეშვეობით" დასვენებას (დღესასწაულებს) და უზრუნველყოფდა მუშაკებისთვის სამართლიან პირობებს. ამას სახელმწიფო აკონტროლებდა და აღასრულებდა, დამანგრეველი დარტყმების, დივერსიებისა და დაყოფის საჭიროების გარეშე.

ნებისმიერ საჩივარს სახელმწიფო განიხილავდა. სახელმწიფო მთელი რასის კეთილდღეობაზე ფიქრობს, ამიტომ მას შეიძლება დაევალოს დავების არბიტრაჟის გზით გადაწყვეტა და სწორი გადაწყვეტილების მიღება პროდუქტიულობის, სამართლიანობისა და მუშაკთა ჯანმრთელობის დაბალანსების მიზნით.

„ჩემი ბრძოლისგან": „ნაციონალ-სოციალისტური პროფკავშირი არ არის კლასობრივი ომის ორგანიზაცია, არამედ ორგანიზაციაა ყველა იმ საწარმოო ძალის დასაცავად, რომლებსაც ერთი და იგივე სისხლი აკავშირებს... ნაციონალ-სოციალისტური პროფკავშირის ამოცანა იქნება მისი წევრების განათლება ეროვნული საზოგადოების გაგებით და მათი მომზადება ერის არსებობისთვის მომავალი ბრძოლისთვის".

ნაციონალ-სოციალიზმი მოითხოვს წარმოებაში რასობრივი ერთიანობის სრულ არსებობას. ჩვენ უარვყოფთ კლასობრივი დაყოფის ან ძირგამომთხრელი ნებისმიერი ინსტრუმენტის გამოყენებას. მუშები დაცულები და ღირსეულები არიან, როგორც რასობრივი საზოგადოების ნაწილი და არასდროს არ უნდა იქნას გამოყენებული იარაღად საკუთარი ხალხის წინააღმდეგ.

Machine Translated by Google

ლიდერობა, როგორც რასისადმი მსახურება

ნაციონალ-სოციალიზმის დროს ლიდერი რასის საუკეთესო წარმომადგენელია. ის ლიდერობს რასისადმი მსახურებითა და მოვალეობით. მისი პასუხისმგებლობაა, წინ წაიყვანოს ჩვენი ხალხი წინსვლისკენ და უზრუნველყოს ჩვენი რასის გადარჩენა.

ლიდერი ნიჭიერი ადამიანია, რომელიც ჩვენი სისხლის კოლექტიური ტბორიდან ამოდის, ყველაზე ძლიერი ხასიათით, ნებით, ინტელექტითა და ერთგულებით. ის ეჭვგარეშეა, რომ დროთა განმავლობაში ბრძოლით, შესაძლებლობებითა და რასისადმი ერთგულებით ამტკიცებს საკუთარ თავს. ის ხალხის ნების განსახიერებაა.

ნაციონალ-სოციალისტები უარყოფენ დემოკრატიის თანდაყოლილ სისუსტეებსა და ნაკლოვანებებს: მასობრივ მმართველობასა და კომიტეტებს, სადაც პასუხისმგებლობა და ანგარიშვალდებულება გაზავებული და ბუნდოვანია მოლაპარაკეებითა და კომპრომისის მომხრეებით სავსე საპარლამენტო სისტემის მეშვეობით.

NS-ის ლიდერი სრულად არის პასუხისმგებელი წარმატებებსა და წარუმატებლობებზე. ჰიტლერი ამბობდა: „ხელისუფლება ქვევით მიედინება, პასუხისმგებლობა კი ზევით“. ლიდერი სრულად აგებს პასუხს ხალხის წინაშე ყველა შედეგზე.

ჩვენი რასა მოითხოვს ძლიერ ლიდერს, რომელიც წინ წაწევს ჩვენს ხალხს, თორემ ჩვენ დავაკნინებთ, სისუსტესა და დაცემაში ჩავვარდებით.

Machine Translated by Google

სახელმწიფო ემსახურება რასას

ჩვენ ვისაუბრეთ იმაზე, თუ როგორ არის ლიდერი რასის მსახური და წარმართავს რასას მარადიული აღმავლობისა და კეთილდღეობისკენ. იმავე პრინციპით, თავად სახელმწიფო (მთავრობა) ასევე რასის მსახურია.

ნაციონალ-სოციალიზმის დროს სახელმწიფო არ არის ხალხის მბრძანებელი. ის მხოლოდ ერთი მიზნით არსებობს: დაიცვას, შეინარჩუნოს და განავითაროს ცოცხალი რასობრივი საზოგადოება, რომელსაც ის მართავს და ხელმძღვანელობს.

სახელმწიფო ხალხის ნების ორგანიზებული ინსტრუმენტია. ლიდერობის პრინციპით ხელმძღვანელობით, ძალაუფლება ქვევით მიედინება, ხოლო პასუხისმგებლობა ზევით. სახელმწიფო პასუხისმგებელია ჩვენი ხალხის წინსვლაზე. ყველა გადაწყვეტილება, ყველა კანონი, ყველა ქმედება განიხილება ერთი და იგივე ეროვნული ნაციონალური ორობითი პრინციპით: ემსახურება ეს ჩვენს სისხლს, აძლიერებს ჩვენს ხალხს და უზრუნველყოფს ჩვენს მარადიულ მომავალს, თუ ზიანს აყენებს რასას?

სახელმწიფო იცავს ჩვენს საზღვრებს შემოჭრისგან. ის იცავს ჩვენს სისხლს ისეთი პოლიტიკით, რომელიც ხელს უწყობს ჯანსაღ ოჯახებსა და საზოგადოებას. ის ეკონომიკას თვითკმარობისკენ მიმართავს და გამორიცხავს უცხოური კაპიტალის მიერ ექსპლუატაციის შესაძლებლობას. რაც მთავარია, სახელმწიფო ანადგურებს ნებისმიერ ძალას, უცხოურს თუ ადგილობრივს, რომელიც ჩვენი ერთიანობის დაშლას ცდილობს.

ნაციონალ-სოციალისტები უარყოფენ ლიბერალურ სახელმწიფოს, რომელიც ერს ყველასთვის ღია უსაზღვრო ბაზარად მიიჩნევს, რაც უცხოელებს საშუალებას აძლევს შემოიჭრან და უძირო კაპიტალი ჩვენი ძალისა და რესურსების გამოდევნის. ნაციონალ-სოციალიზმის დროს სახელმწიფო ჩვენი ხალხის როგორც დამცველი, ასევე წინსვლის მომტანია.

ჰიტლერმა „ჩემი ბრძოლის“ წიგნში თქვა:

„სახელმწიფო მიზნის მიღწევის საშუალებაა. მისი მიზანი ფიზიკურად და ფსიქიკურად ერთგვაროვანი ცოცხალი არსებების საზოგადოების შენარჩუნება და განვითარებაა. თავად ეს შენარჩუნება საბოლოო მიზანია.“

სახელმწიფო ემსახურება რასას, მის წინსვლასა და შენარჩუნებას.
სხვა არაფერი, თორემ არსებობის უფლება არ აქვს.

Machine Translated by Google

ეკონომიკური ავტოკარკია: ერის თვითკმარობა

ეკონომიკური ავტარკია ეროვნული თვითკმარობისა და ეკონომიკური დამოუკიდებლობის მიზანმიმართული პოლიტიკაა. ეს ნიშნავს, რომ რასობრივი საზოგადოება აწარმოებს საკვებს, ენერგიას, ნედლეულს და სამრეწველო საქონელს, რაც აუცილებელია მისი გადარჩენისა და წინსვლისთვის, ამავდროულად ამცირებს ან იდეალურ შემთხვევაში აღმოფხვრის დამოკიდებულებას საგარეო ვაჭრობასა და საერთაშორისო ფინანსებზე/გლობალიზმზე.

ნაციონალ-სოციალიზმი ადასტურებს ავტარკიას, როგორც რასობრივი სუვერენიტეტის ფუნდამენტურ ელემენტს. ეკონომიკა არსებობს მხოლოდ ხალხის სამსახურში და არა იმისთვის, რომ გაამდიდროს უძირო კაპიტალისტები ან გახადოს ჩვენი დაუცველი უცხო ძალების წინაშე.

ავტოკრატია უზრუნველყოფს, რომ ჩვენი ხალხი არ იქნება შიმშილით, სანქციებით ან შანტაჟით დამორჩილებისკენ იძულებული. ის იცავს რასას საერთაშორისო მევახშეობისა და სპეკულაციის ჯაჭვებისგან, რომლებიც ზიანს აყენებს ჩვენს ერს. წარმოების ჩვენი ხალხისთვის დაქვემდებარებით, ჩვენ ვაშენებთ ეროვნულ მდგრადობას, ვეთანხმებით ბუნებრივ კანონს (ძლიერი რასები მთლიანად ინარჩუნებენ საკუთარ თავს) და ვემზადებით ნებისმიერი მომავალი ბრძოლისთვის.

ლიბერალური კაპიტალიზმი საპირისპიროა; ის თაყვანს სცემს ურთიერთდამოკიდებულებას და გლობალიზმს. ღია საზღვრები იაფი მუშახელით გვავსებს, საგარეო ვალი თაობებს აიმონებს, იმპორტი კი მტრულად განწყობილი მომწოდებლების წყალობაზე გვტოვებს. შედეგად, ერი ეკონომიკურ ზონად არის დაყვანილი, სუსტი და ექსპლუატაციისთვის ვარგისი.

ავტოკრატია ყოველთვის „ყველაზე მარტივი“ ვარიანტი არ არის, მაგრამ აუცილებელია, ის მოითხოვს დისციპლინას, ინოვაციას და ზოგჯერ მსხვერპლსაც. ეს ნამდვილი დამოუკიდებლობისკენ მიმავალი ერთადერთი გზაა. რასა, რომელიც საკუთარ წარმოებას აკონტროლებს, საკუთარ ბედსაც აკონტროლებს.

როგორც ადოლფ ჰიტლერმა თქვა: „არსებობს მხოლოდ ერთი ინტერესი და ეს არის ერის ინტერესი და მხოლოდ ერთი შეხედულება, რომელიც გულისხმობს გერმანიის პოლიტიკურად და ეკონომიკურად თვითკმარობის მდგომარეობამდე მიყვანას... მოკლედ, მე აუცილებლად მიმაჩნია 100%-იანი თვითკმარობის მიღწევა ყველა იმ სფეროში, სადაც ეს შესაძლებელია“.

ნაციონალ-სოციალიზმი უარყოფს ნებისმიერ გარეშე პირზე დამოკიდებულებას და მოითხოვს თვითკმარობას, რათა ჩვენმა ხალხმა შეძლოს სამუდამოდ აღზევება, საერთაშორისო სისტემის მარწუხებისგან თავისუფალი.

Machine Translated by Google

ოჯახი ერის საყრდენი ბლოკია

ოჯახი ერის საშენი ბლოკია. ის ჩვენი ხალხის ყველაზე პატარა და ბუნებრივი ერთეულია. ის არის აკვანი, სადაც რასა იბადება, იზრდება და გადაეცემა.

ჩვენი რასის ყველა გენიოსი, ყველა ლიდერი, ყველა შემოქმედი, მხატვარი, ყველა ძლიერი მამაკაცი თუ ქალი, რომელიც ჩვენს ხალხს წინ მიიწევს, ოჯახიდან მოდის.
ბირთვული ოჯახი არის ადგილი, სადაც სისხლით გადადიან, ფასეულობები მკვიდრდება და სადაც პირველად სწავლობენ კოლექტივისადმი ერთგულებას.

ძლიერი ოჯახი ძლიერ შვილებს შობს. ძლიერი ბავშვები იზრდებიან და ძლიერ ერს აშენებენ. სუსტი ან დანგრეული ოჯახი მთელ რასობრივ საზოგადოებას ასუსტებს.

ნაციონალ-სოციალიზმი ადასტურებს ოჯახს, როგორც ყველაფრის საფუძველს. ის პატივს სცემს დედობას, როგორც უმაღლეს მოწოდებას, ჯანმრთელი თეთრკანიანი ბავშვების გაჩენას და აღზრდას. ის იცავს ოჯახს გადაგვარებისგან, ეკონომიკური ზეწოლისგან, რომელიც აფერხებს ან ხელს უშლის ბავშვების გაჩენას და იდეოლოგიებისგან, რომლებიც ძირს უთხრის მამაკაცისა და ქალის ბუნებრივ როლებს.

მარქსიზმი და ლიბერალიზმი ოჯახის დასუსტებასა და განადგურებას ისახავს მიზნად, როგორც ძირგამომთხრელი საშუალება, რათა დაარღვიოს რასობრივი კავშირები, რომლებიც ჩვენ, როგორც კოლექტივს, გვაქვს და დაუშვას ჩვენი ხალხის ექსპლუატაცია.

სახელმწიფოს, როგორც რასის მსახურს, ევალება მხარი დაუჭიროს და ხელი შეუწყოს ოჯახებს ისეთი პოლიტიკით, რომელიც ჩვენი ხალხისთვის ქორწინებას, შვილების ყოლას და სახლის ფლობას შესაძლებელს გახდის.

ადოლფ ჰიტლერმა თქვა: „ოჯახი ერის ბირთვია“

ერი, რომელიც უგულებელყოფს თავის ოჯახებს, ძირფესვიანად ლპება. თითოეულ ოჯახთან ერთად ჩვენი რასის მომავალი დევს.

Machine Translated by Google

მარადიული ამაღლება: მომავალი ადამიანი

ნაციონალ-სოციალიზმი არ არის მხოლოდ ჩვენი რასის გადარჩენა, არამედ ამაღლება და მარადიული სწრაფვა, რათა ავიდეთ და წინ წავიწიოთ ჩვენი ხალხი არსებობისა და არსებობის უფრო მაღალ მდგომარეობაში.

თეთრკანიან ევროპელებს აქვთ თანდაყოლილი, ბუნებრივი ლტოლვა მუდმივი ინოვაციების, გაუმჯობესებისა და განვითარებისკენ. ჩვენმა ხალხმა წარსულში მიაღწია თითქმის შეუძლებელს და წარმოუდგენელს. თეთრკანიანთა სრულყოფილებამ მსოფლიოს უამრავი ინოვაცია და გამოგონება შესთავაზა. ნაციონალ-სოციალიზმი ამას კოდიფიცირებს.
ჩვენი ხალხის გენეტიკური თავისებურების პოლიტიკურ დოქტრინად გადაქცევას.

ყველაფერი, რასაც ჩვენ ამ დედამიწაზე ვაკეთებთ და რასაც ვაკეთებთ, მათთვისაა, ვინც ჩვენს შემდეგ მოვა - მომავალი ადამიანისთვის. საზოგადოებისა და ჩვენი სისხლის აღმავალი მიმართულებით წინსვლის ეს ფილოსოფია ნაციონალ-სოციალიზმისა და ჯანსაღი საზოგადოებების განუყოფელი ნაწილია.

ჩვენი ხალხის თითოეულმა თაობამ წინამორბედი თაობის მიღწევებზე უნდა გაამახვილოს ყურადღება და წინ წაწიოს ჩვენი ხალხი და ერი. სტაგნაცია ან დაცემა მიუღებელია.

ლიბერალიზმის პირობებში, ჩვენ ვხედავთ, თუ როგორ დაეცა ბეიბი ბუმერების შემდგომი თითოეული თაობა დაღმასვლას, უფრო დაბალი განათლების, ნაკლები ნიჭისა და შესაძლებლობებისკენ და დამანგრეველი ეკონომიკური სირთულეებისა და გაჭირვებისკენ. ეს საპირისპიროა მომავალი ადამიანისთვის საზოგადოების აშენებისა, ერთი თაობის გამდიდრების არჩევისა ყველა დანარჩენის ხარჯზე.

ნაციონალ-სოციალიზმი მარადიულ აღმასვლას მოითხოვს. მომავალი ადამიანი ახლა ჩვენზე ძლიერი, უფრო ქმედითი, უფრო შემოქმედებითი და უფრო ბრძენი უნდა იყოს. მისი შექმნა ჩვენი პასუხისმგებლობაა.

Machine Translated by Google

წინსვლის გზა: ნაციონალ-სოციალიზმი ავსტრალიაში და

მსოფლიო მასშტაბით

ნაციონალ-სოციალისტებმა უნდა ეცადონ კოლექტივიზაციას და ორგანიზებას რაც შეიძლება ეფექტურად და დისციპლინირებულად.

იდეოლოგიური საფუძველი და საგანმანათლებლო ფაზა ერთია, მაგრამ ეს ბუნებრივად უნდა გადაიზარდოს პრაქტიკულ და რეალურ ორგანიზებაში. ნაციონალ-სოციალისტები იერარქიული და მერიტოკრატიული წესით უნდა იყვნენ ცენტრალიზებული ლიდერების გარშემო, რომლებიც წარმოადგენენ ჩვენი რასის საუკეთესო მხარეებს. მათ უნდა გამოიყენონ ორგანიზების ყველა ის საშუალება, რაც მათ ქვეყნებშია ხელმისაწვდომი.

ჩვენი მოძრაობის ზრდასთან და სისტემის მიერ შეზღუდვების გამკაცრებასთან ერთად, ნაციონალ-სოციალისტები მაქსიმალური ეფექტურობისთვის ადაპტირებადი, მრავალმხრივი, ტაქტიკური და ინტელექტუალური უნდა იყვნენ ორგანიზების კუთხით, ამავდროულად, არ უნდა მისცენ სისტემას აქტივისტების დაპატიმრების შესაძლებლობა.

ხელმისაწვდომია მრავალი მოდელი. გამოცდილმა ნაციონალ-სოციალისტმა ორგანიზატორებმა ყველა მათგანი უნდა გამოიყენონ. აქტივიზმი, ქუჩის დემონსტრაციები და „ტომისა და მატარებლის“ აქტიური კლუბები იდეალურ შემთხვევაში ერთ მთლიანობაში უნდა იყოს ინტეგრირებული. სტრუქტურა.

უფრო შემზღუდავი ქვეყნების მცხოვრებლებს შეუძლიათ ეროვნული პარლამენტარიზმის გაგრძელება, თუ ორგანიზების სხვა საშუალება არ არსებობს.

მოერიდეთ ყველას, ვინც ძალადობას ახალისებს ან გვთავაზობს. დაუყოვნებლივ მოაშორეთ ეს პირები თქვენი სიახლოვისგან.

ყველაზე მნიშვნელოვანი კონკრეტული მოდელი არ არის, მაშინაც კი, თუ ზოგიერთი მათგანი სხვებზე ეფექტურია.

ყველაზე მნიშვნელოვანი ის არის, რომ ნაციონალ-სოციალისტური ორგანიზება და ცენტრალიზაცია რეალურად ხდება. ჩვენი მსოფლმხედველობა მოითხოვს მამაკაცების ავანგარდს, რომლებიც ორგანიზებას გაუწევენ ჩვენს პოლიტიკურ იდეოლოგიას.

ჩვენი დრო ახლაა. მომავალი მათ ეკუთვნის, ვინც შრომას არ იშურებს — მათ, ვინც მტკიცე, მამაცი რჩება და ურყევ ნებასა და ერთგულებას ინარჩუნებს ჩვენი მოძრაობის მიმართ.